

Guidolus et Carellus. Guidolus adquisivit partem fratris, et post utrasque dedit canonicis pro anima sua, tamen recepit inde vestimentum bonbacinum. Viventius clericus et Signorellus fratres non habentes filios, reliquerunt partem illius altaris et omnia sua nepotibus suis filiis fratris sui Teozonis scilicet Bosoni et Jocundo, qui fuit archidiaconus et prepositus, qui et reliquit omnia sua Bosoni fratri suo cum predicta parte altaris. Boso autem dedit illam canonicis et accepit pro ea terram de Vilalba, quam dedit Sophia comitissa pro anima Henrici filii Uguizonis mariti sui.

Ne fallaces compositores iudicemur, qualiter partes oblationis ecclesie sancti Stephani et sancte Marie ante nostros oculos multotiens divise fuerint, breviter dicimus. Si essent 64 panes aut quilibet¹⁾, in primis canonici tollebant ex eis 16, que erat quarta pars. Relinquebantur 48, et fiebant ex eis quattuor partes. Tunc ex ipsis Gerardus Muscari tollebat 12, et 12 Johannes Blancus. Duodecim erant inter Sizonem et Bonicum. Alii 12 qui remanebant taliter divisi erant. Ucellittus et Widolus filii Blanki habebant 6, alios 6 qui remanserant, habebant Pincus et Briceus fratres. Alter eorum habebat tres filios et tres panes et alius similiter.

Omnia que a nobis hic scripta sunt, testem Dominum secretorum agnitorem habemus nichil esse accinctum studiose, sed et compendiose descripsimus veritatem.

1) Soll wohl heissen '64 Brode oder wie viel immer'; die Zahl 64 ist also nur beispielsweise genannt.

Nachtrag. Mit der Schilderung der Gewaltthaten der Custodes von Arezzo vergleiche man die ganz ähnliche Darstellung Bonizo's lib. VII (Schulausgabe S. 84) von den Uebergriffen der Custodes der Peterskirche in Rom.